ואע"ג דתרתי לאו דוקא תרתי מיהא דוקא מאי שנא שינוי בעלים דלא הוי פסולו בגופו מחשבה בעלמא א) שינוי קודש נמי מחשבה בעלמא הוא אלא כיון דאחשבה פסלה ה"נ כיון דאחשבה פסלה ולרב פנחס בריה דרב מרי ב) דאמר *) יש שינוי בעלים לאחר מיתה תרתי מיהא איכא למיפרך אלא אמר רב אשי אמר קרא [1]ונרצה לו לכפר עליו ג)ולא על חבירו והאי להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדתניא ג)ונרצה לו לכפר עליו ד)רבי שמעון אומר את שעליו חייב באחריותו ואת שאינו עליו אינו חייב באחריותו ואמר רב יצחק בר אבדימי מאי טעמא כיון דאמר עלי כמאן דטעון ליה אכתפיה דמי רב אשי מונרצה לו לכפר ג) קאמר: אשכחן זביחה וזריקה קבלה מנלן וכי תימא לילף מזביחה וזריקה מה לזביחה וזריקה שכן עבודה שחייבין ד) עליה בחוץ אלא אמר רב אשי ה) אתיא מאיל נזיר דכתיב [2]ואת האיל יעשה זבח שלמים * שתהא עשייתו לשם שלמים ואם אינו ענין לשינוי קודש דנפקא ליה מהתם תנהו ענין לשינוי בעלים אמר ליה רב אחא בר אבא לרבא אימא יעשה כלל זבח פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט זביחה אין מידי אחרינא לא אי כתיב יעשה שלמים זבח כדקאמרת השתא דכתיב יעשה זבח שלמים הוה ליה כלל שאינו (א) מלא וכל כלל שאינו מלא אין דנין אותו בכלל ופרט רבינא אמר לעולם דנין ולה' חזר וכלל אמר ליה רב אחא (ב) מדיפתי לרבינא והא לא דמי כללא קמא לכללא בתרא כללא קמא מרבה עשיות ותו לא כללא בתרא כל לה' ואפילו שפיכת שירים והקטרת אימורין הא ו)תנא דבי רבי ישמעאל בכללי ופרטי (ג) דריש כי האי גוונא כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש עבודה ובעינן לשמן אף כל עבודה ובעינן לשמן אי מה הפרט מפורש עבודה וחייבין עליה בחוץ אף כל עבודה וחייבין ו) עליה בחוץ שחיטה וזריקה אין קבלה והולכה לא אי נמי מה הפרט מפורש דבר הטעון צפון וישנו בחטאות (ד) הפנימיות אף כל הטעון צפון וישנו בחטאות הפנימיות שחיטה וקבלה אין זריקה ז) לא איכא למימר הכי ואיכא למימר הכי ח)שקולין הן ויבאו שניהן לישנא אחרינא וחדא ח) חדא תיקו במילתא איבעית אימא זריקה מדרב אשי נפקא אשכחן איל נזיר שאר שלמים מנלן וכי תימא נילף מאיל נזיר מה לאיל נזיר שכן יש עמהן ט) דמים אחרים א"כ נכתוב שלמי י) מאי שלמים לרבות כל שלמים אשכחן שלמים שאר כל קדשים מנלן וכי תימא נילף משלמים מה לשלמים שכן טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק אלא אמר קרא [3]זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים היקישן הכתוב לשלמים מה שלמים בין שינוי קודש בין שינוי בעלים בעינן לשמה אף כל בין שינוי קודש בין שינוי בעלים בעינן לשמה אימא היכא דשחיט להו שלא לשמה ליפסלו אמר קרא [4]מוצא שפתיך תשמור ועשית כאשר נדרת וגו' יא)האי נדבה נדר הוא [אלא] אם כמה שנדרת עשית יהא נדר ואם לאו יהא נדבה ואיצטריך מוצא שפתיך ואיצטריך זאת התורה דאי כתב רחמנא מוצא (ה) (הוה אמינא)

מחשבה בעלמא. * ואפי' יהא צריך דיבור כיון דליכא מעשה הוי כמחשבה בעלמא ויש תימה דהכא משוי להו וכפ' תמיד נשחט (פסחים סב:) משמע שיש חילוק דמפרש מה בין לשמן ב) שלא לשמן לאוכליו ושלא לאוכליו זה פסולו בגופו וזה אין פסולו בגופו וי"ל דכיון דלא מיפסיל אלא מפני שאין יכול לאכול כזית כגון לשם חולה וזקן חשיב טפי פסולו בקודש א) מחמת דבר אחר כיון דאם היה יכול לאכול היה כשר וקשה דעל כרחין שלא למנוין ולערלים ולטמאין צריך לומר דלא חשיבי פסולן בגופו כי היכי דלא תיקשי לן נמי מה בין לשמן ב) ושלא לשמן למנוין ושלא למנוין למולין ולערלים לטמאין ולטהורים וי"ל דשינוי בעלים חשבינן פסולו בגופו משום דתלוי בזריקה ג) (בכפרה) ושם בעלים [על הכפרה] אבל שלא לאוכלין ושלא למנויין תלוי בשחיטה ואין שם בעלים על השחיטה אי נמי שלא לאוכלין [ושלא למנויין] יכול לקיים מחשבתו כהיתר ד) [כאותן] שיהיו מנויין עליו אם אינם חולים וזקנים אבל שלא לשמה אינו יכול לקיימו לכך קרוי פסולו בגופו:

הגה"ה ה"ג במגילה (דף ח.) מאי [משמע] אמר רב יצחק בר אבדימי ה): **רב אשי** (אמר) מונרצה לו קאמר. תימה למה לי קרא לשינוי בעלים בזריקה הא אפילו שאר עבודות לא מיפסלי אלא בשוחט על מנת לזרוק כ"ש זורק עצמו ו) [דבעינן] שם בעלים:

שכן עבודה וחייבים ז). פירוש עבודה שחייבין עליה בחוץ:

שקולים הם ויבאו שניהם. אע"ג דהכא תרתי והכא תלת חשיב להו שקולין והקשה הרב רבי חיים דהשתא משמע דהיכא דלא ידע הי מינייהו לרבויי מרבי תרוייהו וכן ברים ב"ק (דף ג.) דמרבי מושלח שן ורגל משום דשקולין הן וכן בפ"ק דערכין (דף ד:) גבי נפשות ואילו בפרק כל האסורים (תמורה דף כח:) ופרק שור שנגח ארבעה וה' (ב"ק דף מ:) דדרשינן מן הבהמה להוציא את הרובע ומן הצאן להוציא את הנוגח וקאמר מפני שיש ברובע מה שאין בנוגח ויש בנוגח מה שאין ברובע הוצרך לומר רובע והוצרך לומר נוגח ותירץ דהיכא דאיכא משמעות בריבוי מרבינן כל השקולים כי הכא דזבח משמע לרבויי כעין זביחה כל שהיא עבודה וכן ושלח יש במשמע רגל ושן ונפשות נמי משמע הכל אבל מן לא משמע למעוטי שניהם ח):

אימא היכא דשחיט שלא לשמן ליפסלו. תימה הא בכל דוכתא בעינן בקדשים [שינה] לעכב והכא לא שנה וי"ל דפריך משינוי קודש דאיכא תרי קראי ואמרי' לעיל אם אינו ענין לשינוי קודש תנהו ענין לשינוי בעלים ופריך דהשתא אימר תרווייהו בשינוי קודש ולעכב וקשה מאי משני אמר קרא מוצא שפתיך דלמא ההוא קרא אתא לשינוי בעלים דלא אשכחן ששינה בהן הכתוב ולא קשה מידי דמוצא שפתיך לא משמע שינוי בעלים. [הג"ה] ונראה ט) דפריך מכח סברא כעין קושיא דר"ל דלקמיה דלימא דליפסלו כיון דאמרת דלא עלו לשם חובה או נימא דיעלו דאם כשרין הן ירצו ואם אין מרצין למה באין [ומיהו] לא דמי דר"ל לקיש פריך יהו כשרין גמורין כמו שאר קדשים דלא שנה לעכב בו י) ליפסלו והכא לא הוה ליה למיפרך שלא לשמה ליפסלו אלא הוה ליה למימר וליתכשרו ויעלו לחובה כשאר

ואע"ג דתרתי לאו דוקא תרתי דוקא. אע"ג יא) דמותבינן ארבעה פרכי איכא תרתי שאין עיקר כדמפרש ואזיל: **תרתי מיהא דוקא.** והשתא מפרש אמאי תרתי לאו דוקא: **ולרב פנחס כו'.** ולקמן יב) בשילהי שמעתין (ז:), אזלה לה הך פירכא דלאחר מיתה: **לכפר עליו.** היינו זריקה אלמא זריקה לשם בעלים בעינא: **את שעליו.** כגון נדר דאמר הרי עלי עולה חייב באחריותו אם הפריש בהמה לנדרו אם מתה או נגנבה דהכי משמע אותו שעליו יקריב אותו ונרצה לו ועד שיקריבנו לא נרצה ולא נפטר: **את שאינו עליו.** כגון דאמר הרי זו עולה: **מונרצה לו לכפר קאמר.** דהכי משמע לו לכפר ולא לחבירו: **שכן עבודה שחייבין עליה בחוץ** יג). דכתיב (ויקרא יז) אשר ישחט מחוץ למחנה וזורק נמי מרבינן ליה לקמן בפ' השוחט (דף קז.) דם שפך לרבות הזורק תאמר בקבלה והולכה שאין חייבין עליה יד) בחוץ דתנן בפ' בתרא (שם קיב:) והשולק והבולל כו' והמקבל דמים בחוץ פטור: **יעשה כלל.** שיהו כל עשיותיו לשם שלמים: **זבח פרט.** שחיטה הוא דבעי לשמה: **אי כתיב יעשה שלמים זבח כדקאמרת.** דמשמע כללא שיהו עשייתו טו) שלמים: **השתא דכתיב יעשה זבח שלמים.** לא גמר הכלל את דבריו ולא נשלם להשמיענו על מה הוזכרו כאן העשיות עד שבא זבח והפסיק את הדבר: **כלל שאינו מלא.** ולא טז) נתמלא דבריו להשלים. מלא פרדאשביי"ן בלע"ז: **לה'.** יעשה זבח שלמים לה': **עשייתו** יז). עבודות המיוחדות שחיטה וזריקה קבלה והולכה: **שפיכת שירים.** שנשפכין שירי הדם ליסוד [אחר] שנתן ארבע מתנות ואינן מעכבין כפרה: **הא תנא דבי רבי ישמעאל כו'.** בשילהי אלו טריפות (חולין דף סו.) גבי פרשת חגבים: **איכא למימר הכי.** עבודה וחייבין עליה בחוץ ואתיא לה זריקה: **ואיכא למימר הכי.** עבודה שטעונה צפון ואתיא לה קבלה: **שקולין הן.** המדות שוות והי מינייהו מפקת אי דרשת הא אנא דרישנא לאידך הלכך יבאו שניהם. והולכה על כרחך לא תפקה מכלל קבלה: **מדרב אשי.** מונרצה לו לכפר. וכלל ופרט יח) לאיתויי קבלה דאי לזריקה לא איצטריך: **שכן יש עמו דמים אחרים.** שבאין עמו חטאת ועולה: **אשכחן שלמים.** בין בשינוי קודש בין בשינוי בעלים: **שכן טעונין כו'.** ושאר זבחים יש מהן שאין טעונים סמיכה ולא נסכים כגון בכור ומעשר ופסח ויש מהן שאין טעונין נסכים כגון חטאת ואשם וכולן אין אחד שיהא טעון חזה ושוק: **ליפסלו.** שהרי לא נעשו כהלכתן ואין זריקתן מתרת בשרן לאכילה: **ואיצטריך.** למיכתב זאת התורה למיגמר משלמים ולא תימא ממוצא שפתיך נפקא דלכתחילה בעינן לשמה:

לא

תורה אור

1. וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: ויקרא א, ד
2. וְאֶת הָאַיִל יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ: במדבר ו, יז
3. זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחַטָּאת וְלָאָשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים: ויקרא ז, לז
4. מוֹצָא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ: דברים כג, כד

◆

מוסף רש"י

שייך לעמוד קודם

עבודה היא ומפגלין את הקרבן במחשבתה וצריכה כהן ובגדי כהונה ופוסל בה אונן ויושב וטבול (חגיגה יא.): **פסולו בגופו.** שמחשבתו על עצמו של קרבן (פסחים סא.): **וישנו לאחר מיתה.** מה, גבי מביא קרבן אביו, ואם שחטו שלא לשמו לא עלה לשם חובה ואחריות הקרבן מוטל על נכסי המת וצריך להביא אחר. אבל לא שנוי בעלים, דאין שם בעלים עליו מאחר שמת ואם שינה שמו כפר: **וישנו בציבור כביחיד.** [אבל שנוי בעלים לא שייך בקרבן ציבור] לשם מי ישנה אותו שלא יהיה בעליו, אם לשם נכרים לא מיפסיל כדאמרינן התם ולקמן בשמעתין דאין שינוי בעלים פוסל אלא בשינוי לאחיו כפרה כמותו דיליף מלכפר עליו עליו ולא על חבירו אלמא שינוי בעלים פסול בחבירו דומיא דידיה ומחוייב כפרה כמותו ואי לא לא פסיל (שם סא.):

עד כאן העמוד קודם

מחשבה בעלמא. פסול מחשבה לא תיקרי פסול הגוף (פסחים סא.): **יש שינוי בעלים לאחר מיתה.** שיורש הוא בעליו (לקמן ו:) ואם שחטו לשם בעלים אחרים צריך היורש להביא אחר (פסחים סא.): **את שעליו חייב באחריותו.** הכי דרש ליה לקרא ונרצה לו נדרו לכשיתכפר בהן הוא נרצה אבל מקמי כפרה לא נרצה ואלו קרבן אמרתי לך כאותו שעליו והיינו בעליו דקרא: **מאי טעמא.** מאי משמע לעליו קבלה אחריות עליו (מגילה ח:):

◆

שיטה מקובצת

רבי שמעון אומר את שעליו חייב כו'. ודייק מהמשמעות דקרא ונרצה לו לכפר עליו לאיתויי נרצה לו כשיבא לכפר ואז לא יביא אחר הא אם לא יכפר יביא אחר [illegible] כפשטו לכפר כדאמר עליו שאין קבל עליו אחריות (תוס' שנץ ותוס' ר"פ): **מדרב אשי נפקא.** כלומר והולכה לא תפקיה מכלל [והולכה] [קבלה], וזריקה אתיא מדרב אשי [מ]ונרצה לו לכפר. וא"ת למה לי קרא לאיפסול שינוי בעלים בזריקה (אי) [הא] מקבל ע"מ לזרוק שלא לשם בעלים [פסולין] מדפריש לעיל א"כ כ"ש זורק עצמו. וי"ל [דהו"ל] דגזירת הכתוב הוא דבעינן זורק ע"מ להקטיר אי ע"מ לשפוך שירים דלענין כ' עבודות בעינן זה דומיא דשחיטה וקבלה דלא תהיה כי אם [נתחשב מחשבה לעבודה (הוא)] דהשתא לאשכחן גבי פיגול דליתו [ואפגל כי אם] כמחשב מעבודה לעבודה (תוס' ש"ה): **איבא היכא** דשחיט להו שלא לשמן ליפסלו. פי' בתוס' אע"ג דלא שינה הכתוב לעכב ק"ה ליפסלו מסברת דכיון דשינה [illegible] שפיכה מה דמי, ולית ולפסלי ליה תלמודא מדשינה הכתוב לעכב באשמות ש"מ היכא שלא שינה הכתוב לא מיפסל. [illegible] כל הקרבנות [illegible] דהוקשו [illegible] וכו' [illegible]

מסורת הש"ס

א) לקמן ז: ע"ש פסחים סא. ע"ש, ב) [לעיל ב: וש"נ], ג) מגילה ח., ד) ת"כ ויקרא נדבה סוף פ"ד, ה) לקמן ח: [ב"ק סג. חולין סו. כריתות כב.], ו) [נדר נח: ב"ק ג. ערכין ד:], ז) [לעיל ב. מנחות פג.], ח) [ועי' היטב תוס' ב"ק מ: ד"ה ויש]

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' כלל שאינו מלא. נ"ב לישנא דקרא ככף מלא [illegible]: (ב) שם א"ל רב אחא מדיפתי. נ"ב ע"ל דף ח' ע"ב: (ג) שם בכללי ופרטי כי האי גוונא דריש כלל: (ד) שם וישנו בחטאות הפנימיות. נ"ב משמע דהולכה אינו טעון צפון ואינו בחטאות הפנימיות וקשה א"כ לא ליכתב קרא גבי זריקה דשינוי קודש ותיליף מבינתים משחיטה קבלה והולכה ול"ל דכ"ז לפי הס"ד דמקמן אבל לפי המסקנא [דלעיל דהולכה] לא מפקה מכלל קבלה א"כ לפ"ז גם הולכה טעון צפון וישנו בחטאות הפנימיות ודו"ק: (ה) שם ואי כתב רחמנא מוצא שפתיך ה"א לא ידענא כתוב:

◆

גליון הש"ס

גמ' שתהא עשייתו לשם שלמים. עי' מנחות דף מו ע"ב תוס' ד"ה במה: תוס' ד"ה מחשבה וכו' ואפי' יהא צריך דבור. עי' לעיל דף ב' ע"ב תוס' ד"ה כל בספ"ד:

◆

לעזי רש"י

פרדאשביי"ן מושלם לגמרי

◆

שינויי נוסחאות

א) נ"א בעלמא הוא (כ"י): ב) נ"א אמר (שטמ"ק). וכ"ה בגמ' לקמן ז' ע"ב ובפסחים ס"א ע"א (דק"ס). [ובגי' וילנא נד' הגהה זו שלא במקומה]: ג) בכ"מ ל"ג לכפר, וכ"ה בכל דפו"י ובתוספו הכת"י מרש"י (דק"ס). והשט"מ מחק מרש"י, ובכי"ל גר' רב אשי מלו קאמר: ד) נ"א וחייבין, כ"ה בכתב"י וככל דפו"י בגמרא ובכ"י ותוס' (דק"ס). ועפרו"י תוכן הגהת ס"מ. בכ"י כלומר וכו' עיי"ש וכן במ"ש מודי"ה שכן: ה) נ"א רבא (שט"מ): ו) נ"א חייבין בלי וא"ו (כ"י): ז) בכ"מ וזריקה והולכה, וכ"ה בדפו"י, ובכ"י מוחק תיבת והולכה דהא מפיק לעיל דהולכה בכלל קבלה. ועי' רש"י ד"ה שקולין וכפ"ך ח ע"א ד"ה וכפר, ונלע"ק כתב לקיים גי' הישנה ועי' תולה כאן שהקי' עליו: ח) נ"ל שקול הוא וכל חדא וחדא תיקו אמילתיה (שו"מ), ובכי"ל ודיו רפ"ט ופ"ח ליתא כלל הך לישנא אחרינא וכו': ט) נ"א עמו (שו"מ ורש"ש): י) נ"ל שלמוו וכ"ה בילקוט פ' ויקרא רמז תנ"ב עיי"ש (בהו"ז): יא) אע"ג דמהני ארבעה דפרכינן איכא כו' (שו"מ): יב) נ"ל לקמן בלי וא"ו (רש"ש, וכ"ה בכתה"י ובדו"ו): יג) בחוץ כלומר שכן עבודה חשובה להתחייב עליה בחוץ כצ"ל (שו"מ וכו"ה): ועי"ל אות ד: יד) נ"א עליהן (כ"י): טו) עשייתו (כ"י בד"ו): טז) נ"ל לשם שלמים (צ"ק): יז) נ"ל לא (שו"מ וצ"ק): יח) נ"ל עשיות (כ"י ודו"ו): יט) ופרט וכלל (כ"י): כ) לשמו ושלא לשמו כצ"ל (עפ"י שו"מ ורש"ש וכ"ה בפסחים): כא) תיבת בקודש נמחק (צ"ק, וכמ"ק מקיים גי' הספרים: כב) נ"ל לשמו ושלא לשמו (עי' אות כ): כג) בזריקה ועיקר כפרה בזריקה ושם בעלים על הזריקה אבל כו' כצ"ל (צ"ק): כד) בהותר אם יהיו מנויים עליו אינם חולים וזקנים כצ"ל (שה"ק ושו"ב), וכפ' לשם זנם גורם באותן שיהיו מנויים עליו ובאינם חולים כו': כה) ול"צ לחי"ב תיבות מאי טעמא. וכן ליתא בכ"י, וכ"ה במגילה שם: כו) נ"ל עצמו שלא לשם בעלים (שו"מ, בה"ז): כז) בש"מ נוסף עליה בחוץ. וגי' התוס' כגמ' וחייבין בוא"ו. עמ"ש לעיל אות ד': כח) בלק"מ גרים ואין נראה לומר דפריך כו'. ולפרו"י לא גרסי' לקמן תיבת ומיהו שנקוורים, אלא גרסי' דלא דמי: כט) נ"ל או ליפסלו וכ"ה בפי' (הגרי"ב, שו"מ): ל) וכן הוא כתוס' הרי"ף בש"מ היכא בהשמטות: לא) נ"ל מהיכא דשחיט שלא לשמה (כ"י):

ליכא אלא חד קרא [למיפסלו דבעינן לשמה. והא] דמוכח עיסכה הייני משום דילפינן פסח וחטאת לשמה למנוה מהיקשא דשלמים א"כ קרא לשמה דכתיב גבי פסח [וחטאת] ע"כ לעכב אתא כיון דלמנוה ילפינן מהיקשא דשלמים. ופריך הכא הכי [והא] ליתא למיקם קרא דכתיב גבי פסח וחטאת לעיכובא וקרא דכתיב הכא גבי [שלמים (למנוה)] ליסוך אלא דנוקי קרא דכתיב גבי פסח וחטאת למנוה וקרא דהכא גבי שלמים לעיכובא. ואין לנו נראה דמשמע דפריך (והיכא) א' [והכא] דשלא לשמה בכל הקרבנות ליפסלו. לכך נראה פירוש. ולפ"ז לפי מה דפר' שסברה הוה למפסלו כלא שינה הכתוב כלפי חסר מעכודה א"כ למה שינה הכתוב בפסח וחטאת מיפסיק ליה מהאי סברה דפריסנא, וי"ל דהיינו לפי מה דמכשרין בכל הקרבנות ממולא כי לכך אנצריך שינה לעכב דלא תילף להכשירה בפסח וחטאת דומיא דשלמים (שטה הר פ):